

عنوان مقاله:

بررسی علل عدم تحقیق پذیری پیش بینی های جمعیتی برای شهرهای جدید (نمونه موردی شهر جدید گل بهار)

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی معماری، شهرسازی و پژوهش های نیاز محور با محوریت تحولات نوین و پژوهش های کاربردی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

جواد بابایی - دانشجوی دکترا برنامه ریزی شهری، دانشگاه فردوسی مشهد

محمد غلامزاده - دانشجوی کارشناسی شهرسازی، موسسه آموزش عالی خاوران مشهد

جواد کلالی نیا - دانشجوی کارشناسی شهرسازی، موسسه آموزش عالی خاوران مشهد

خلاصه مقاله:

شهر جدید یک پدیده نوظهور اجتماعی انسانی است که بعد از انقلاب صنعتی مطرح گردید و توسط دولت و از طریق مدیریت منطقه ای احداث می گردد. هدف اصلی احداث این شهرها کمک به حل مشکلات اقتصادی، اجتماعی و محیطی شهرهای بزرگ می باشد که با فاصله ای معین از مادرشهر برای سر ریز جمعیت و تمرکز زدایی آن بنا می شود. در همین راستا شهر جدید گل بهار در 35 کیلومتری شمال غرب مشهد در استان خراسان رضوی ساخته شد. این پژوهش به صورت کتابخانه ای، توصیفی نوشته شده است و هدف از نوشتن آن بررسی علل احداث این شهر بود در اطراف شهر مشهد و دلایل عدم تحقق پذیری پیش بینی های انجام شده در طرح این شهر برای جذب و میزان جمعیت این شهر جدید است به گونه ای که پس از گذشت 20 سال از تأسیس آن، جمعیت فعلی ساکن در آن به نیمی از جمعیت پیش بینی شده هم نرسیده است و با مقایسه کلی این شهر و بررسی عوامل و معیارهای اصلی جذب جمعیت، علل این استقبال کم از این شهر را می توان در ثابت ماندن الگوی توسعه مشهد، کمبودهای زیربنایی و تأسیساتی برای اسکان و حمل و نقل عمومی، توجه نکردن به بحث هویت شهری، حاشیه نشینی در مشهد و مشکلات اداری، اجرایی و نبود اشتغال یافت.

کلمات کلیدی:

شهر جدید، مادرشهر، تمرکز زدایی، گل بهار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/458954>

